Zagoruy L.,

Candidate of Law, Associate Professor,
Associate Professor of the Department
of State Law Disciplines of the Lugansk State
University of Internal Affairs
named after E. A. Didorenko
(Sievierodonetsk, Ukraine)

BANKRUPTCY OF AN INDIVIDUAL - NOT ENTREPRENEUR

The article examines some problematic issues related to the introduction of the institution of bankruptcy of an individual - not an entrepreneur to the national legislation. In particular, attention was focused on the advisability of expanding the list of persons upon whose application bankruptcy proceedings can be initiated (both the debtor and the creditor) taking into account the accumulated practice of many countries of the world. Attention is paid to the analysis of the issue of the absence of an obligation for the debtor to pay the court fee. This approach of the legislator is considered as a lack of balance between private and public interests. Other controversial issues that may, in the author's opinion, interfere with the proper implementation of the institution of bankruptcy of an individual entrepreneur have been identified. On the bases of the conducted study proposals to amend the current legislation have been formulated.

The author has made a conclusion about the practical importance of the institution of bankruptcy of an individual - not an entrepreneur. For the lender this is not only an opportunity to get rid of "hopeless" debtors but also the justified expediency of increased requirements regarding potential debtors. For the debtor this is an opportunity to restore the status of a full-fledged participant in civil and legal law relations and free oneself from the arbitrary rule of collecting companies, for the society - maintaining a balance of interests of the creditor and debtor.

Keywords: bankruptcy, individual, debt restructuring, insolvency, debtor, arbitration manager.

DOI: 10.33766/2524-0323.89.212-220

УДК 336.24:351.7512:351.854

А. М. Чвалюк,

кандидат юридичних наук,
доцент кафедри спеціально-правових
дисциплін Донецького державного
університету управління
(м. Маріуполь, Україна)

e-mail: prepod100500@gmail.com

<https://orcid.org/0000-0001-9795-2734>

ЩОДО ПЕРСПЕКТИВ ПОДАЛЬШОГО ВРЕГУЛЮВАННЯ ПОРЯДКУ ВВЕЗЕННЯ В УКРАЇНУ ДРУКАРСЬКОЇ ПРОДУКЦІЇ ТА ТВОРІВ МИСТЕЦТВА ЇХНІМИ АВТОРАМИ

Стаття присвячена розгляду проблемних питань ввезення на митну територію України друкарської продукції та культурних цінностей з метою вільного обігу. Проведений аналіз показав, що існують неврегульовані питання щодо суб'єктного переліку

© Чвалюк А. М., 2020

осіб, які мають право подавати заяву на отримання дозволу на ввезення друкарської продукції. Запропоновано переглянути порядок нарахування мита на ввезені культурні цінності, фактурну вартість яких неможливо підтвердити рахунками. Сформульовано пропозиції до чинного законодавства щодо уніфікації термінології в базових законах, що визначають статус окупованих територій та осіб, які на них перебувають.

Ключові слова: митна вартість, мито, друкарська продукція, культурні цінності, тимчасово окупована територія.

Постановка проблеми. Події лютого 2014 року показали вразливість вітчизняного законодавства, практики та оперативності його застосування в напрямку захисту національних інтересів. Нині зовнішня агресія ведеться на всіх фронтах, і, хоча інформаційна війна прямо не призводить до людських жертв, її шкідливий вплив складно переоцінити. Через те одним із першочергових завдань є ліквідація деструктивних чинників і мінімізація шкідливих наслідків інформаційної війни. Складні часи потребують складних рішень, однак стрімке застосування імперативних важелів може призвести до порушення конституційних прав людини, зокрема щодо права на наукову діяльність та самовираження через мистецтво.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання, порушені в даній статті, як і правовідносини, з яких вони виведені, є новими для вітчизняної правової системи і ще не встигли привернути увагу вчених, через те ніким не були досліджені (принаймні з того боку, з якого їх розглядаємо ми).

Потреба швидкої нормотворчості, з метою протидії зовнішній агресії, призводить до того, що законопроекти не проходять належного експертного опрацювання і громадського обговорення, через що виникає уявлення, що вони приймалися пакетним шляхом або різним складом Верховної Ради України. Зокрема це проявляється у відсутності усталеної термінології в окремих правовідносинах, що може призвести до розмитості суб'єктного статусу певних територій та осіб, які на них мешкають.

Ми повністю погоджуємося з професором Г. Почепцовим, що творча пропаганда перейшла на новий рівень – рівень 2.0. [1]. Також поділяємо побоювання першого заступника Державного комітету телебачення і радіомовлення й відомого історика Б. Червака, що обмеження на імпорту книг із Росії, ймовірно, найбільше вплине на історичну літературу, через яку росіяни намагаються реалізовувати в Україні ідею «русского міра» [2]. Однак не можемо спокійно сприймати той факт, що під час інформаційної війни «дружнім вогнем» накриває наших громадян, зокрема колег.

Формулювання цілей. Метою даної статті, є виявлення не врегульованих питань щодо ввезення в Україну друкарської продукції та творів мистецтва їхніми авторами; порядку обрахування митної вартості зазначених товарів; формулювання пропозицій відносно уніфікації аутентичних тлумачень поняття «тимчасово окупована територія».

Виклад основного матеріалу. Законом України від 8 грудня 2016 р. № 1780-VIII «Про внесення змін до деяких законів України щодо обмеження доступу на український ринок іноземної друкованої продукції антиукраїнського змісту» [1] було врегульовано важливий напрямок національної безпеки й ліквідована відкрита можливість держави-агресора здійснювати пропаганду на території України. Позитивно оцінюючи факт прийняття (краще запізно, ніж ніколи) вищезазначеного

Закону, вважаємо за доцільне вказати на певні його недоліки. С. Горбоцов першим звернув увагу на те, що для правильного розуміння змісту нормативно-правового акту необхідно розібратися з такими поняттями, як «держава-агресор» та «тимчасово окупована територія України» [4].

Перша довічна проблема подібних нормативних актів криється у відсутності аутентичного тлумачення поняття «тимчасово окупована територія», хоча ст. 3 Закону України від 15 квітня 2014 р. № 1207-VII «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» (далі – Закон) нею визнано:

1) сухопутну територію Автономної Республіки Крим та міста Севастополя, внутрішні води України цих територій;

2) внутрішні морські води і територіальне море України навколо Кримського півострова, територія виключної (морської) економічної зони України вздовж узбережжя Кримського півострова та прилеглого до узбережжя континентального шельфу України, на які поширюється юрисдикція органів державної влади України відповідно до норм міжнародного права, Конституції та законів України;

3) надра під вищенаведеними територіями, і повітряний простір над ними.

Зокрема, норма містить уточнення, що тимчасово окупована територія визнається «для цілей цього Закону» [2]. Розвиток подій на Сході країни та прийняття 17 березня 2015 р. Постанови Верховної Ради України «Про визнання окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей тимчасово окупованими територіями» [3] тільки заплутують термінологію. Також слід згадати сумісний наказ Міноборони, МВС, МОЗ, СБУ № 208/302/381/204 від 10.04.2017 р. «Про затвердження Інструкції з пошуку та транспортування тіл (останків) загиблих, померлих (зниклих безвісти) під час проведення антитерористичної операції на території Донецької та Луганської областей» [4], та попередні розпорядчі акти [5], якими вводився термін «неконтрольована територія» – територія, на якій органи державної влади тимчасово не здійснюють або здійснюють не в повному обсязі повноваження, передбачені законодавством України, що також не сприяє уніфікації термінології. Через це постійно виникають ситуації, коли певні групи осіб та/або окремі правовідносини залишаються поза сферою регулювання спеціального законодавства. Так вийшло і зараз, нова стаття 28-1 Закону України «Про видавничу справу» [6] забороняє ввозити та розповсюджувати видавничу продукцію тільки з території держави-агресора та тимчасово окупованої території, оминаючи увагою ОРДЛО (окремі райони Донецької та Луганської областей) [4], до речі, ще одна аббревіатура, яка набула масового поширення після Мінських угод 2015 р. [7].

Автор статті брав участь у роботі ініціативної групи по розробці Проекту Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території» (на час подачі статті до редакції Проект Закону було вручено суб'єкту законодавчої ініціативи – Ч. А.), у який увійшли пропозиції щодо доповнення статті 3 Закону пунктом 4 викладеним у такій редакції:

« 4) окремі райони, міста, селища і села Донецької та Луганської областей, на території яких органи державної влади тимчасово не здійснюють свої повноваження та повітряний простір над цими територіями».

Висловлена пропозиція, за умови її прийняття законодавцем, могла б розв'язати багато неврегульованостей. Зокрема, безконтрольне ввезення видавничої продукції з невідконтрольованих територій Донецької та Луганської областей, де зараз створено плацдарм для інформаційної війни. І це не єдиний недолік досліджуваного нормативного акту.

Стаття 28-1 Закону України «Про видавничу справу» регламентує, що для отримання дозволу суб'єкт господарювання подає до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику в інформаційній сфері, певні документи, однак законодавець не врахував, що видавничу продукцію може ввозитися не тільки суб'єктами господарювання, а і власниками прав на видання, тобто авторами книг, листівок тощо. Таке обмеження суб'єктного складу заявників вважаємо суттєвим недоліком зазначеної статті.

Із вищенаведеного випливає ще одна проблема, відносно кількості примірників видавничої продукції, які дозволяється ввозити громадянам у ручній поклажі або супроводжуваному багажі без отримання дозволу. На нашу думку, кількість у 10 примірників є замалою, особливо, якщо видавничу продукцію ввозиться її автором. Зокрема, за усталеними правилами мінімальний тираж наукової монографії має складати 300 примірників (хоча останнім часом департамент атестації кадрів вищої кваліфікації МОН України значно спростив правила й зменшив мінімальну кількість тиражу монографії, що подається на здобуття наукових ступенів доктора і кандидата наук до 50 примірників [8]), причому рукописи наукових праць обов'язково проходять внутрішнє та зовнішнє рецензування та обговорення на кафедрах (факультетах), що дозволяє вчасно видалити крамольні ідеї.

Сучасні вітчизняні вчені, зазвичай, об'єктивні у своїх висловлюваннях і не допускають висловів, зміст яких спрямований на ліквідацію незалежності України, зміну конституційного ладу насильницьким шляхом, порушення суверенітету і територіальної цілісності держави тощо. Підтвердження цього можна знайти, проаналізувавши Перелік книжкових видань, заборонених для розповсюдження в Україні [9], який не містить рецензованих наукових праць. Враховуючи вищенаведене, і те, що 300 примірників видавничої продукції не здатні підірвати безпеку держави, пропонуємо внести зміни до ч. 1 ст. 28-1 Закону України «Про видавничу справу», виклавши її таким чином:

«...або супроводжуваному багажі загальною кількістю не більше 10 примірників. Для наукових праць, за умови їх ввезення особисто автором (співавтором), – не більше 300 примірників».

Реалізація зазначеної пропозиції частково вирішить виниклу незгодженість, однак для повного виправлення дискримінаційного ставлення до авторів видавничої продукції та творів мистецтва (культурних цінностей) слід одночасно внести правки й у митне законодавство.

З 06.02.2009 р. такого поняття, як товарна партія, не існує. Відповідно до сучасного законодавства, товари загальною вартістю до 500 євро (наземним і морським транспортом) і до 1000 євро (авіатранспортом) і вагою до 50 кг ввозяться без оподаткування. У разі ввезення громадянами товарів, загальна фактурна вартість яких не перевищує 10000 євро, за квітанняцією МД-1 нараховуються ввізне мито за ставкою в розмірі 10 відсотків сумарної фактурної вартості товарів та податок на додану вартість. Причому базою оподаткування є частина сумарної фактурної вартості, що

перевищує еквівалент 500 євро, або вартість товарів, обчислена пропорційно до ваги, що перевищує 50 кг [10]. На власному досвіді ми можемо впевнено стверджувати, що 300 примірників наукової монографії важать більше ніж 50 кг. А тому спроби обкласти податком результати власної інтелектуальної праці, які є науковим здобутком країни і призначені, здебільшого, для розсилки по наукових бібліотеках та дарування вважаємо, як мінімум, неповагою, а як максимум – нормативною перешкодою активній творчій діяльності науковця. Тим паче, це дивно сприймається в розрізі того, що серед народних депутатів Верховної Ради України VIII скликання 104 особи мали науковий ступінь (тобто майже кожен четвертий) [11]. Не все зрозуміло і з порядком обчислення мита з ввезених з метою вільного обігу книг та творів мистецтва.

Розрахунок мита з вартості товарів, що обчислюється пропорційно до ваги, яка перевищує 50 кг, здійснюється за формулою:

$S_m = \Phi B : 3B \times (3B - 50 \text{ кг}) \times C_t : 100\%$, де:

S_m – сума мита;

ΦB – фактурна вартість товару (у грн.);

$3B$ – загальна вага товару;

C_t – ставка мита, установлена у відсотках від фактурної вартості товару, що дорівнює 10 % (Наказ Міністерства фінансів України від 22.05.2012 р. № 581) [10].

Однак у цій формулі є важливий показник, без якого суму мита неможливо вивести, – це фактурна вартість товару, яка визначається як «ціна товарів, які переміщуються через митний кордон України, зазначена в рахунку (рахунку-фактурі, рахунку-проформі тощо) або іншому документі, що визначає вартість товару» [12]. І якщо у випадку із друкарською продукцією можна надати рахунок із типографії за виготовлення тиражу (який відобразить тільки вартість витрачених матеріалів та роботи, не враховуючи вартість інтелектуальної праці автора), то художники, скульптори тощо не мають навіть такої можливості. А це означає, що процес розрахунку мита за ввезення культурних цінностей належним чином не врегульовано на підзаконному рівні і відбувається в т. зв. «ручному режимі», на власний розсуд співробітників митниці, що призводить до зловживань з їхнього боку і відповідного порушення прав декларантів.

На нашу думку, підхід відносно прив'язки ставки мита до ваги ввезених культурних цінностей слід змінити. Матеріали, з яких виготовлено твір мистецтва (наприклад, скульптура чи інсталяція), можуть взагалі не мати на момент виготовлення відчутної вартості й бути цінними тільки для обмеженого кола прихильників. Ціну твору визначає не автор, а час та суспільство, а тому податкові посягання держави в цих випадках обмежують виготовлення на транскордонне поширення витворів мистецтва, чим порушують конституційні права та свободи людини.

Висновки. Виходячи з викладеного, можна зробити такі висновки: 1) у базових законах, що визначають статус окупованих територій та осіб, які на них перебувають, слід уніфікувати термінологію, інакше кожен наступний нормативний акт буде тільки множити плутанину й неврегульованість, що ми зараз спостерігаємо на прикладі змін до Закону України «Про видавничу справу»; 2) у зазначеному законі слід розширити перелік осіб, уповноважених подавати заяву на отримання дозволу щодо ввезення друкарської продукції, додавши до них автора (власника прав на

видання), а також збільшити кількість примірників видавничої продукції, які дозволяється ввозити громадянам у ручній поклажі або супроводжуваному багажі без отримання дозволу з 10 до 300 (за умови ввезення їх автором і наукового спрямування цієї друкарської продукції); 3) слід переглянути порядок нарахування мита на ввезені культурні цінності, фактурну вартість яких неможливо підтвердити рахунками.

Перспективи подальших досліджень порушених нами проблем мають стосуватися формулювання пропозицій щодо обрахування митної вартості ввезених культурних цінностей, фактурну вартість яких неможливо підтвердити рахунками. Зокрема, як варіант, можна запропонувати введення мінімальної страхової вартості або затвердження формули розрахунку, виходячи із вартості матеріалів, з яких виготовлено твір мистецтва.

Використані джерела:

1. Почепцов Г. Пропаганда ты не скажешь до свиданья, пропаганда не прощается с тобой. *Зеркало недели*. 2018. № 49. URL: https://zn.ua/SOCIUM/propagande-ty-neskazhesh-do-svidanya-propaganda-ne-proschaetsya-s-toboy-303711_.html (дата обращения: 04.02.2020 р.).
2. Обмеження на імпорт книг із Росії може позначитися на історичній літературі Держкомтелерадіо. URL: <https://detector.media/infospace/article/124904/2017-04-07-obmezheniya-na-import-knig-iz-rosii-mozhe-poznachitsiya-na-istorichnii-literaturi-derzhkomteleraudio/> (дата звернення: 04.02.2020 р.).
3. Про внесення змін до деяких законів України щодо обмеження доступу на український ринок іноземної друкованої продукції антиукраїнського змісту: Закон України від 8 грудня 2016 р. № 1780-VIII. *Офіційний вісник України*. 2017. № 4. Ст. 102.
4. Горбовцов С. *Дебет- Кредит* від 26.05.2017 р. URL: <https://news.dtk.ua/state/licenses/43727> (дата звернення: 03.02.2020 р.).
5. Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України: Закон України 15 квітня 2014 р. № 1207-VII. *Відомості Верховної Ради України*. 2014. № 26. Ст. 892.
6. Про визнання окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей тимчасово окупованими територіями: Постанова Верховної Ради України від 17 березня 2015 р. № 254-VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2015. № 17. Ст. 128.
7. Про затвердження Інструкції з пошуку та транспортування тіл (останків) загиблих, померлих (зниклих безвісти) під час проведення антитерористичної операції на території Донецької та Луганської областей: Наказ Міністерства оборони України, Міністерства внутрішніх справ України, Міністерства охорони здоров'я України, Служби безпеки України 10.04.2017 р. № 208/302/381/204. *Офіційний вісник України*. 2017. № 45. Ст. 1414.
8. Про затвердження Тимчасового порядку контролю за переміщенням осіб, транспортних засобів та вантажів (товарів) через лінію зіткнення у межах Донецької та Луганської областей: Наказ першого заступника керівника антитерористичного центру при Службі безпеки України (керівника антитерористичної операції на території Донецької та Луганської областей) від 12 червня 2015 р. № 415ог. URL: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/MUS24781.html. (дата звернення: 01.02.2020 р.).
9. Про видавничу справу: Закон України від 5 червня 1997 р. № 318/97-ВР. *Відомості Верховної Ради України*. 1997. № 32. Ст. 206.

10. Протокол по итогам консультаций Трехсторонней контактной группы относительно совместных шагов, направленных на имплементацию Мирного плана Президента Украины П. Порошенка и инициатив Президента России В. Путина URL: <http://www.osce.org/ru/home/123258?download=true>. (дата звернення: 02.02.2020 р.).

11. Вимоги до опублікованої монографії, що подається на здобуття наукових ступенів доктора і кандидата наук: Наказ Міністерства освіти і науки України від 23 вересня 2019 р. №1220. *Офіційний вісник України*. 2019. № 81. Ст. 2780.

12. Перелік книжкових видань, зміст яких спрямований на ліквідацію незалежності України, пропаганду насильства, розпалювання міжнцічної, расової, релігійної ворожнечі, вчинення терористичних актів, посягання на права і свободи людини (станом на 11.02.2020). URL: http://comin.kmu.gov.ua/control/publish/article/system?art_id=142344&cat_id=142342. (дата звернення: 15.02.2020 р.)

13. Про затвердження Порядку справляння митних платежів при ввезенні на митну територію України товарів громадянами: Наказ Міністерства фінансів України від 22.05.2012 р. № 581. *Офіційний вісник України*. 2012. № 56. Ст. 2268.

14. Лист першого заступника керівника апарату Верховної Ради України від 15 лютого 2017 р. № 20-05/у92 [Документ]. – Відповідь на запит від 09 лютого 2017 р. на 1 арк.

15. Про затвердження Порядку заповнення митних декларацій на бланку єдиного адміністративного документа: Наказ Міністерства фінансів України від 30.05.2012 р. № 651. *Офіційний вісник України*. 2012. № 64. Ст. 2629.

References:

1. Pochepcov, G. (2018) Propagande ty ne skazhesh' do svidan'ja, propaganda ne proshhaetsja s toboj. *Zerkalo nedeli- The mirror of the week*, 49. URL: https://zn.ua/SOCIUM/propagande-ty-ne-skazhesh-do-svidanya-propaganda-ne-proschaetsya-s-toboy303711_.html [in Russian].

2. Obmezhenia na import knyh iz Rosii mozhe poznachytysia na istorichnii literaturi. *Derzhkomteleradio*. N. d. N. p. URL: <https://detector.media/infospace/article/124904/2017-04-07-obmezheniya-na-import-knig-iz-rosii-mozhe-poznachitisya-na-istorichnii-literaturi-derzhkomteleradio/> [in Ukrainian].

3. Pro vnesennia zmin do deiakikh zakoniv Ukrainy shchodo obmezhenia dostupu na ukraïnskyi rynok inozemnoi drukovanoi produktsii antyukraïnskoho zmistu: Zakon Ukrainy vid 8 hrudnia 2016 r. № 1780-VIII. (2017) *Ofitsiyni visnyk Ukrainy- Official Bulletin of Ukraine*, 4, art. 102. [in Ukrainian].

4. Horbovtsov, S. (2017) *Debet-Kredyt* vid 26.05.2017 r. N. p. URL: <https://news.dtkct.ua/state/licenses/43727> [in Ukrainian].

5. Pro zabezpechennia prav i svobod hromadian ta pravovyi rezhym na tymchasovo okupovanii terytorii Ukrainy: Zakon Ukrainy 15 kvitnia 2014 r. № 1207-VII. *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy-Information of the Verkhovna Rada of Ukraine*, 26, art. 892. [in Ukrainian].

6. Pro vyznannia okremykh raioniv, mist, selyshch i sil Donetskoi ta Luhanskoi oblasti tymchasovo okupovanyimi terytoriiamy: Postanova Verkhovnoi Rady Ukrainy vid 17 bereznia 2015 r. № 254-VIII. *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy- Information of the Verkhovna Rada of Ukraine*, 17, art. 128. [in Ukrainian].

7. Pro zatverdzhennia Instruksii z poshuku ta transportuvannia til (ostankiv) zahybylykh, pomerlykh (znyklykh bezvisty) pid chas provedennia antyterorystychnoi operatsii na terytorii Donetskoi ta Luhanskoi oblasti: Nakaz Ministerstva oborony Ukrainy, Ministerstva vnushnnykh sprav Ukrainy, Ministerstva okhorony zdorov'ia Ukrainy, Sluzhby bezpeky Ukrainy

10.04.2017 р. № 208/302/381/204. *Ofitsiynyi visnyk Ukrainy- Official Bulletin of Ukraine*, 45, art. 1414. [in Ukrainian].

8. Pro zatverdzhennia Tymchasovoho poriadku kontroliu za peremishchenniam osib, transportnykh zasobiv ta vantazhiv (tovariv) cherez liniu zitkennia u mezhakh Donetskoi ta Luhanskoi oblasti: Nakaz pershoho zastupnyka kerivnyka antyterrorystychnoho tsentru pry Sluzhbi bezpeky Ukrainy (kerivnyka antyterrorystychnoi operatsii na terytorii Donetskoi ta Luhanskoi oblasti) vid 12 chervnia 2015 r. № 415oh. URL: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/MUS24781.html. [in Ukrainian].

9. Pro vydavnychu spravu: Zakon Ukrainy vid 5 chervnia 1997 r. № 318/97-VR. *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy- Information of the Verkhovna Rada of Ukraine*, 32, art. 206. [in Ukrainian].

10. Protokol po itogam konsul'tacij Trehstoronnej kontaktnoj grupyi otnositel'no sovmeshnykh shagov, napravlenykh na implementaciju Mirogo plana Prezidenta Ukrainy P. Poroshenka i iniciativ Prezidenta Rossii V. Putina URL: <http://www.osce.org/ru/home/123258?download=true>. [in Ukrainian].

11. Vymohy do opublikovanoi monografii, shcho podaietsia na zdobuttia naukovykh stupeniv doktora i kandydata nauk: Nakaz Ministerstva osvity i nauky Ukrainy vid 23 veresnia 2019 r. № 1220. *Ofitsiynyi visnyk Ukrainy - Official Bulletin of Ukraine*, 81, art. 2780. [in Ukrainian].

12. Perelik knizhkovykh vidan', zmist yakikh spryamovanii na likvidatsiyu nezalezhnosti Ukraïni, propagandu nasil'stva, rozpaluyuvannya mizhetnichnoi, rasovoi, religinoï vorozhnechi, vchinennya teroristichnykh aktiv, posyagannya na prava i svobodi lyudini (stanom na 11.02.2020). URL: http://comin.kmu.gov.ua/control/publish/article/system?art_id=142344&cat_id=142342. [in Ukrainian].

13. Pro zatverdzhennia Poriadku spravliannia mytnykh platezhiv pry vvezenni na mytnu terytorii Ukrainy tovariv hromadianamy: Nakaz Ministerstva finansiv Ukrainy vid 22.05.2012 r. № 581. *Ofitsiynyi visnyk Ukrainy - Official Bulletin of Ukraine*, 56, art. 2268. [in Ukrainian].

14. Lyst pershoho zastupnyka kerivnyka aparatu Verkhovnoi Rady Ukrainy vid 15 liutoho 2017 r. № 20-05/u92 [Dokument]. – Vidpovid na zapyt vid 09 liutoho 2017 r. na 1 ark. [in Ukrainian].

15. Pro zatverdzhennia Poriadku zapovnennia mytnykh deklaratsii na blanku yedynoho administratyvnogo dokumenta: Nakaz Ministerstva finansiv Ukrainy vid 30.05.2012 r. № 651. *Ofitsiynyi visnyk Ukrainy- Official Bulletin of Ukraine*, 64, art. 2629. [in Ukrainian].

Стаття надійшла до редакції 17.02.2020

Чвалюк А. Н.,

кандидат юридических наук,
доцент кафедры специально-правовых
дисциплин Донецкого государственного
университета управления
(г. Мариуполь, Украина)

О ПЕРСПЕКТИВАХ ДАЛЬНЕЙШЕГО УРЕГУЛИРОВАНИЯ ПОРЯДКА ВВОЗА В УКРАИНУ ПЕЧАТНОЙ ПРОДУКЦИИ И ПРОИЗВЕДЕНИЙ ИСКУССТВА ИХ АВТОРАМИ

Статья посвящена рассмотрению проблемных вопросов ввоза на таможенную территорию Украины печатной продукции и культурных ценностей с целью свободного

обращения. Проведенный анализ показал, что существуют некоторые неурегулированные вопросы относительно субъектного перечня лиц, имеющих право подавать заявление на получение разрешения на ввоз печатной продукции. Также предложено пересмотреть порядок начисления пошлины на ввозимые культурные ценности, фактурную стоимость которых невозможно подтвердить счедами. Сформулированы предложения в действующее законодательство по унификации терминологии в базовых законах, определяющих статус оккупированных территорий и лиц, на них находящихся.

Ключевые слова: таможенная стоимость, пошлина, печатная продукция, культурные ценности, временно оккупированная территория.

Chvaliuk A.,
Candidate of Law,
Associate Professor of the Department
of the Special Legal Disciplines
Donetsk State University of Management
(Mariupol, Ukraine)

ON THE PROSPECTS OF FURTHER SETTLEMENT OF THE ORDER OF IMPORT TO UKRAINE OF PRINTED MATERIALS AND WORKS OF ART BY THEIR AUTHORS

The article deals with the problematic issues of import to the customs territory of Ukraine for free circulation of printed materials and cultural values. The analysis showed that there are relatively unsettled subjective list of persons entitled to apply for a permit to import printed materials. It is proposed to add to him the author (copyright holder for publication), as well as increase the number of copies of the printed output, which allowed to bring the citizens in your hand luggage or accompanying luggage without authorization, from 10 to 300 (subject to import their author and scientific direction of the printed products). Criticized government policy on levying tax results of its own intellectual work of the person who is the scientific achievements, and intended mainly for distribution to libraries and scientific talent. It is also proposed to revise the procedure for charging duties on imported cultural goods, the invoice value can not confirm the account. And thus contributes to the calculation of the customs value of imported works of art in a "manual mode" at the discretion of customs officials, which leads to abuse on their part and violation of the rights of declarants. According to the author of the article, the arisen situation in the sphere of assessing the customs value of works of art restricts their transboundary movement, thus violating human rights and freedoms.

Proposals in the current legislation on the standardization of terminology in the basic laws defining the status of the occupied territories, and the persons they are. In particular, it is proposed to carry some districts, cities, towns and villages in Donetsk and Lugansk regions on whose territory the public authorities temporarily exercise their powers and the airspace over these territories to the temporarily occupied territories.

Was suggested, subject to acceptance by the legislator, could solve many incidents. In particular, the uncontrolled import of publications outside the control of the territory Donetsk and Lugansk regions, which is established base for information warfare.

Keywords: customs value, duties, printed matter, cultural values, temporarily occupied territory.